

YBÜ'de dirençli Gram-pozitif bakteriler epidemiyoloji ve tedavi

Dr H. Şener Barut

Stafilokoklar

- Staphylococcus aureus (SA) gelişmiş ülkelerde Gram pozitif bakteriyeminin en önemli sebebidir
- Metisilin direnci hem SA hem de KNS'deki antibiyotik direncinin en önemlisidir ve çoklu direncin bir göstergesidir
- Son dekad boyunca dünyanın birçok bölgesinde nozokomiyal MRSA bakteriyemi oranları ya stabil kalmıştır ya da düşüş göstermiştir
- ECDC 2013 verilerine göre Avrupa'da MRSA'nın tüm SA kökenleri içindeki oranı
  - %50nin üzerinde sadece Romanyada
  - %25-50 arasında: 5 avrupa ülkesinde (Kıbrıs, Yunanistan, Macaristan, İtalya ve İspanya)
  - <%5 İskandinavya ve Hollanda'da.

Avrupa'da ve Türkiye'de S. aureus suşlarında Metisilin direnç oranı

Figure 1. Data shown on the graph are obtained from the following sources: Australia: Australian Group on Antimicrobial Resistance (AGAR). Available at <http://www.agargroup.org>, France, Germany, Greece, UK: European Antimicrobial Resistance Surveillance Network (EARS Net). Available at <http://www.ersnet.org>, Turkey: The data for the period of 2003–2008 are derived from EARSS European Antimicrobial Resistance Surveillance System (EARSS) available at <http://www.rivm.nl>. For 2009–2010; personal communication with Dolunay Gulmez, M.D. For 2011–2013; from National Antimicrobial Resistance Surveillance System Yearly Reports 2011–2013. Turkish Public Health Institution. Available at <http://uamdds.thsk.gov.tr>, USA: Resistance Map-The Center for Disease Dynamics Economics & Policy (CDDEP) 2015. Available at: <http://resistancemap.cddep.org>.

Ülkemizden veriler

- Hacettepeden bir çalışma'da
  - Hematolojik malignansisi ve kan dolaşımı enfeksiyonu olan hastalardan izole edilen S aureus kökenleri
  - MRSA oranı %25
- Akdeniz ülkelerinde yapılmış bir çalışmada yer alan Türkiye verileri, MRSA oranları
  - 2003, 749 izolat %43
  - 2004, 703 izolat %40
  - 2005, 760 izolat %35
- Alp ve ark'nın 2009'daki çalışmalarında değişik merkezlerde invaziv enfeksiyonlarda MRSA oranı %12-75 arasında

Ülkemizde ve hastanemizde MRSA oranları

Dirençli patojen	Birim sayısı	Etken sayısı	Dirençli etken sayısı	Ağırlıklı genel ortalama		%10	%25	%50	%75	%90
Türkiye geneli										
MRSA (2013)	373	2688	1327	49,37		9,89	27,3	53,4	75	86,4
MRSA (2015)	397(85)	2879	1127	39.15		7	20,5	35	59,5	80,8
MRKNS	311	3641	2470	67,84		20,8	60	81	89	97,6

Mikrobiyoloji Referans Laboratuvarları Birliği (Mikrobiyoloji)

- Gaziosmanpaşa Üniversitesi hastanesi 2016 yılında **MRSA oranı %50**
  - Toplam Nozokomiyal enfeksiyon etkeni olarak 14 SA izole edilmiş

**ULUSAL
HASTANE ENFEKSİYONLARI
SÜRVEYANS AĞI
ÖZET RAPORU
2015**

- MSSA suşları genellikle klindamisine duyarlıdır ama tedavi sırasında direnç seçilebilir.
  - Özellikle eritromisine dirençli ise
- TMP-SMX hem MSSA hem de MRSA suşlarına karşı oldukça etkindir.
  - MRSA suşları arasında duyarlılık ABDde %26-100 tüm dünyada ise %0-92 arasında değişmektedir.

Türkiye’de MRSA tipleri

- Türkiyede 6 merkezden klinik örneklerden izole edilen MRSA kökenlerinin
  - Çoğu SCCmec type III (*spa* tip t030).
  - TK MRSA oranı düşük (tüm izolatların %0,7’si)
  - TMP-SMX’e direnç %1.1, kinolon direnci yüksek, rifampisin direnci %94, klindamisin %38.5
- ST239 Türkiyede’ki hastanelerde görülen başlıca MRSA tipi (Alp ve ark, J Infect 2009)

Yıldız et al. Antimicrobial susceptibility and resistance mechanisms of methicillin resistant Staphylococcus aureus isolated from 12 Hospitals in Turkey. Annals of Clinical Microbiology and Antimicrobials 2014,

- Türkiye çapında 12 hastaneden klinik örneklerden izole edilen 397 MRSA kökeninin antibiyotik duyarlılıklarına bakılmış.

Table 3 Prevalence of resistance rates of 397 MRSA isolates

Antibiotics	Number of isolate (%)		
	Resistance rates	Intermediate resistance rates	Susceptibility rates
Erythromycin	225 (56.7)	64 (16.1)	108 (27.2)
Lincomycin	168 (42.3)	66 (16.6)	163 (41.1)
Tetracyclin	350 (88.2)	0	47 (11.8)
Ciprofloxacin	366 (92.2)	4 (1)	27 (6.8)
Kanamycin	363(91.4)	1 (0.3)	33 (8.3)
Gentamycin	358 (90.2)	5 (1.3)	34 (8.5)
Fusidic Acid	32 (8.1)	0	365 (91.9)
Linezolid	0	0	397 (100)
Vancomycin	0	0	397 (100)

S. aureus'ta vankomisin duyarlılık azalması

- S aureusdaki vankomisin duyarlılık azalması fenotipleri
  - VISA/hVISA
  - VRSA
- İlk VISA suşu (MU80) 1996'da Japon bir çocukta izole edilmiştir, vanko MİK=8 mg/L idi, 1 sene sonra hVISA'lar farkedildi
- İlk VRSA suşu (MİK>32 mg/L) 2002de tanımlandı
- 2006da CLSI S aureus için Vankomisin MİK sınır değerlerini aşağıya çekmiştir
  - ≤ 2 duyarlı
  - 4-8 mg/L orta duyarlı
  - ≥ 16 mg/L dirençli
- Vanko MİK'i saptanmasında disk difüzyon önerilmiyor. Dilüsyon testleri (agar dilüsyon veya broth dilüsyon) veya E test önerilir

- hVISA (heterodirenç) suşları vankomisin varlığında üreyebilen altpopulasyonlar içeren fakat yine de duyarlı MİK sınırları içinde kalan suşlardır
  - h VISA VISA kökenlerinin prekürsörü olarak kabul edilmektedir.
- hVISA prevalansını ortaya koymak zordur. Tesbit için uygun teknik populasyon analizidir
- Vankomisine duyarlılık azalması mekanizması: Esas neden bakteri hücre duvarının kalınlaşması
  - Dala-D ala dipeptidlerinin artması ve vankomisinin bu kalın duvarda fazla miktardaki D ala-Dala dipeptidlerine tutunması
- VRSA: Enterokoklardaki gibi Van A geninin kazanılması

- VISA ve hVISA'lar tüm dünyadan bildirilmektedir.
- HVISA ile VISA'ya göre daha çok karşılaşılmaktadır
- VISA izolatları teikoplanine de azalmış duyarlılık gösterirler
- ABD'de 2009da yayınlanan bir rapora göre MRSA izolatları içindeki hVISA prevalansı %0,4 tür.
- Vankomisin MİK'i arttıkça hVISA'ya rastlanma olasılığı da artmaktadır.
  - Yüksek vankomisin MİK'i olan ama hala vankomisine duyarlı olan suşlar (1-2 mg/L) tedavi başarısızlığına yol açabilir.
- Zaman içinde vankomisin MİK'indeki artış MİK creep olarak adlandırılmıştır
  - Daha çok vankomisinin yoğun şekilde kullanıldığı merkezlerden bildirilmektedir.
  - Yeni bilgiler MİK creep mortaliteyi artırmıyor!?

Türkiye'de VISA, hVISA

- Çocuk hastalardan izole edilen 94 MRSA izolatu
  - PAP analizi yapılmış
  - 28 (29.8%) izolatin vankomisin MİK'i 2 µg/ml.
  - Hiç VISA saptanmamış ama 21.3%'sinde hVISA tanımlanmış
  - Vankomisin MİK =2 µg/ml olan izolatların 53.6%'sı hVISA.
  - Tüm izolatlara karşı daptomisinin potent aktivitesi var
- Türkiyenin farklı yerlerindeki hastanelerden izole edilmiş 100 MRSA izolatının antibiyotik duyarlılıkları çalışılmış.
  - Tüm izolatlar vankomisin, teikoplanin, Q/D, ve linezolide duyarlı idi.
  - Tigesiklin direnci %11
  - MIC50/MIC90: vancomycin:1.5/2 µg/ml, teicoplanin: 2/4 µg/ml, Daptomisin:0.19/0.38 µg/ml
  - %2'si VISA, %5'i hVISA

Toplum kaynaklı MRSA enfeksiyonları

- Staphylococcus aureus toplum kaynaklı bakteriyemilerin E coliden sonra ikinci en sık nedenidir.
- **Toplum kaynaklı MRSA enfeksiyonları** yeni global bir problem
- Başlıca 5 farklı klon dünya çapında görülen TK MRSA enfeksiyonlarının çoğundan sorumludur:
  - Multilokus sekans tip 1 (ST-1)/USA 400 ve ST-8/USA300 daha çok Kuzey Amerikada,
  - ST-80 Avrupada ve
  - ST-30 dünya çapında
- Daha çok deri yumuşak doku enfeksiyonları
- Son zamanlarda giderek artan oranlarda bakteriyemi veya invaziv enfeksiyonlar
  - bu kökenler hastanelere kayıyor
- Çoğu klindamisin, TMP SMX gibi beta-laktam olmayan antibiyotiklere duyarlıdır

Türkiye'de TK MRSA

- 2009'da Ankara'dan bir çalışma: Hastaneye başvuru sırasında alınan burun kültürlerinde MRSA arandı. 900 hastanın 11'inde (%1.2) MRSA saptandı.

Epidemiological and molecular characteristics of methicillin-resistant *Staphylococcus aureus* in Turkey: A multicentre study

Devrim Dündar^{1*}, Ayşe Willke², Murat Sayan^{3,4}, Meliha Meric Koc⁵, Ozay Arkan Akan⁶, Bulent Sumerkan⁷, Nese Saltoglu⁸, Akgun Yaman⁹, Celal Ayaz², İftihar Koksak¹⁰

Koagülez negatif stafilokoklar

- Nozokomiyal kan dolaşımı enfeksiyonlarının en sık nedenidir ve nozokomiyal bakteriyemilerin yaklaşık üçte birinden sorumludurlar.
- İnsidansın yüksek olduğu gruplar
  - kanser ve nötropenisi olan hastalar
  - kateteri veya prostetik aleti olan hastalar
- Metisilin direnci ve çoklu antibiyotik direnci hastane izolatlarında oldukça sık görülür.
- ABD'den rakamlar
  - %90a varan metisilin direnci,
  - %78.6 levofloksasin,
  - %68 siprofloksasin, ve
  - %50'ye varan klindamisin direnci
- KNSlerdeki çoklu ilaç direnci levofloksasin reçeteleme paterni ile ilişki göstermektedir.

Koagülaz negatif stafilokoklar

- Vankomisine direnç çok seyrekdir ancak İngiltereden **S haemolyticus kökenlerinde teikoplanin direnci** %20 oranında bildirilmiştir.
- Bildirilen **linezolid** direnç oranları **%1,5 altında** olmasına karşın KNSler için gelecekte önemli bir sorun haline gelebilir.
- Şu an daptomisin, tigesiklin ve televansin oritavansin ve dalbavansin gibi yeni antibiyotiklere direnç ihmal edilebilir düzeydedir

Yoğun bakımlarda MRSA kan dolaşımı enfeksiyonları

- Yoğun bakımlarda MRSA prevalansı artmaktadır.
- **Eurobact** çalışması
  - Hastane kaynaklı kan dolaşımı enfeksiyonu olan hastalar ileriye dönük 28 gün izlenmiştir
  - yoğun bakımda gelişen KDI'si olan hastalar veya hastanenin diğer birimlerinde KDI gelişip yoğun bakım ihtiyacı gösteren 1159 hasta dahil edilmiştir.
- Bu çalışmada MRSA prevalansı %50 civarında bulunmuştur.

MDR patojenlere bağlı Kan dolaşımı enfeksiyonları için risk faktörleri

- Lokal MDR salgınları ve lokal epidemiyoloji (kökenlerin %20den fazlasında direnç varsa yüksek risk vardır)
- MDR patojenlerle önceden kolonizasyon
- Son 30 gün içinde geniş spektrumlu antibakteriyel ajanlara maruziyet (özellikle florokinolonlar ve/veya 3. kuşak sefalosporinler ve/veya karbapenemler)
- YBÜne yatış
- Mekanik ventilasyon
- İnvaziv alet yerleştirilmiş olma (SVK veya diğer intravasküler aletler, üriner kateter)
- sağlık bakımı ilişkili veya hastaneden kazanılmış enfeksiyonlar
- Son 30 gün içinde cerrahi veya başka invaziv bir girişim geçirme
- Altta yatan ciddi hastalık (Charlston index ≥ 3)
- Nötropeni (PMN<500)

IDSA MRSA enfeksiyonları tedavi klavuzu 2011

Bacteremia and infective endocarditis					
Bacteremia	Vancomycin	15–20 mg/kg/dose IV every 8–12 h	15 mg/kg/dose IV every 6 h	All	The addition of gentamicin (All) or rifampin (All) to vancomycin is not routinely recommended.
	Daptomycin	6 mg/kg/dose IV QD	6–10 mg/kg/dose IV QD	AI/CIII	For adult patients, some experts recommend higher dosages of 8–10 mg/kg/dose IV QD (BIII). Pregnancy category B.
Infective endocarditis, native valve	Same as for bacteremia				
Infective endocarditis, prosthetic valve	Vancomycin and gentamicin and rifampin	15–20 mg/kg/dose IV every 8–12 h	15 mg/kg/dose IV every 6 h	BIII	
		1 mg/kg/dose IV every 8 h	1 mg/kg/dose IV every 8 h		
		300 mg PO/IV every 8 h	5 mg/kg/dose PO/IV every 8 h		
Persistent bacteremia	Please see text				
Pneumonia					
	Vancomycin	15–20 mg/kg/dose IV every 8–12 h	15 mg/kg/dose IV every 6 h	All	
	Linezolid	600 mg PO/IV BID	10 mg/kg/dose PO/IV every 8 h, not to exceed 600 mg/dose	All	For children >12 years, 600 mg PO/IV BID. Pregnancy category C.
	Clindamycin	600 mg PO/IV TID	10–13 mg/kg/dose PO/IV every 6–8 h, not to exceed 40 mg/kg/day	BIII/All	Pregnancy category B.

IDSA MRSA enfeksiyonları tedavi klavuzu 2011- Bakteriyemi

- SA bakteriyemisi veya doğal kapak endokarditinde
  - Vankomisin All
  - Daptomisin Al
  - Vankomisine gentamisin veya rifampisin eklenmesi önerilmiyor.
- Bazı uzmanlar daptomisin dozunun 8-10 mg/kgdan verilmesini öneriyor.
- Prostetik kapak endokardirinde önerilen tedavi eskisi gibi vanko+genta+ rifampisin (BIII kanıt düzeyinde).
- SA izolatının vankomisin MİK'i 2den büyükse alternatif bir ajana geçilmelidir.

IDSA: MRSA bakteriyemisinin vankomisinle tedavisinde başarısızlık olursa ne yapılır:

1. Başka infeksiyon odağı araştırılır saptanırsa odağın giderilmesi için gereken yapılır
2. Yüksek doz daptomisin (10 mg/kg, izolat duyarlı ise) başka bir antibiyotikle kombine verilir
  - Gentamicin 1 mg/kg IV every 8 h,
  - rifampin 600 mg PO/IV daily or 300-450 mg PO/IV twice daily,
  - linezolid 600 mg PO/IV BID,
  - TMP-SMX 5 mg/kg IV twice daily, or
  - Bir beta-laktam antibiotik (BIII).
3. Hem vankomisin hem de daptomisine azalmış duyarlılık varsa tedavi seçenekleri şunlar olabilir (bunlar ya tek başlarına verilir ya da diğer bir antibiyotikle kombine verilir):
  1. Quinupristindalfopristin 7.5 mg/kg/dose IV every 8 h,
  2. TMP-SMX 5 mg/kg/ dose IV twice daily,
  3. Linezolid 600 mg PO/IV twice daily,
  4. Telavancin 10 mg/kg/dose IV once daily.

AHA/IDSA İE tedavi klavuzu 2015

Stafilokoklara bağlı doğal kapak İE

Table 10. Therapy for NVE Caused by Staphylococci

Regimen	Dose* and Route	Duration, wk	Strength of Recommendation	Comments
Oxacillin-susceptible strains				
Nafcillin or oxacillin	12 g/24 h IV in 4–6 equally divided doses	6	<i>Class I; Level of Evidence C</i>	For complicated right-sided IE and for left-sided IE; for uncomplicated right-sided IE, 2 wk (see text).
For penicillin-allergic (nonanaphylactoid type) patients				Consider skin testing for oxacillin-susceptible staphylococci and questionable history of immediate-type hypersensitivity to penicillin.
Cefazolin*	6 g/24 h IV in 3 equally divided doses	6	<i>Class I; Level of Evidence B</i>	Cephalosporins should be avoided in patients with anaphylactoid-type hypersensitivity to β -lactams; vancomycin should be used in these cases.
Oxacillin-resistant strains				
Vancomycin§	30 mg/kg per 24 h IV in 2 equally divided doses	6	<i>Class I; Level of Evidence C</i>	Adjust vancomycin dose to achieve trough concentration of 10–20 μ g/mL (see text for vancomycin alternatives).
Daptomycin	≥ 8 mg/kg/dose	6	<i>Class IIb; Level of Evidence B</i>	Await additional study data to define optimal dosing.

IE indicates infective endocarditis; IV, intravenous; and NVE, native valve infective endocarditis.

- MRSA'larda tedavi:
  - Vankomisin: kanıt I,C, 30 mg/kg 2 doza bölerek, vankomisin dozunu vadi düzeyi 10-20 mg/L olacak şekilde ayarla
  - Daptomisin: IIb, B,

ESC iE klavuzu 2015

Table 17 Antibiotic treatment of infective endocarditis due to *Staphylococcus* spp.

Antibiotic	Dosage and route	Duration (weeks)	Class ⁱ	Level ^j	Ref. ^k	Comments
Native valves						
Methicillin-susceptible staphylococci						
(Flu)cloxacillin or oxacillin	12 g/day i.v. in 4–6 doses Paediatric doses:^z 200–300 mg/kg/day i.v. in 4–6 equally divided doses	4–6	I	B	68, 128, 135, 136, 158	Gentamicin addition is not recommended because clinical benefit has not been demonstrated and there is increased renal toxicity
Alternative therapy* Cotrimoxazole ^a with Clindamycin	Sulfamethoxazole 4800 mg/day and Trimethoprim 960 mg/day (i.v. in 4–6 doses) 1800mg/day i.v. in 3 doses Paediatric doses:^z Sulfamethoxazole 60 mg/kg/day and Trimethoprim 12 mg/kg/day (i.v. in 2 doses) Clindamycin 40 mg/kg/day (i.v. in 3 doses)	1 i.v. + 5 oral intake 1	IIb IIb	C C		*for <i>Staphylococcus aureus</i>
Penicillin-allergic patients^h or methicillin-resistant staphylococci						
Vancomycin ^{b, **}	30–60 mg/kg/day i.v. in 2–3 doses Paediatric doses:^z 40 mg/kg/day i.v. in 2–3 equally divided doses	4–6	I	B	68, 135, 136	Cephalosporins (cefazolin 6 g/day or cefotaxime 6 g/day i.v. in 3 doses) are recommended for penicillin-allergic patients with non-anaphylactic reactions with methicillin-susceptible endocarditis
Alternative therapy^{z,†}: Daptomycin ^{c,d}	10 mg/kg/day i.v. once daily Paediatric doses:^z 10 mg/kg/day i.v. once daily	4–6	IIa	C		Daptomycin is superior to vancomycin for MSSA and MRSA bacteraemia with vancomycin MIC > 1 mg/L
Alternative therapy* Cotrimoxazole ^a with Clindamycin	Sulfamethoxazole 4800 mg/day and Trimethoprim 960 mg/day (i.v. in 4–6 doses) 1800mg/day IV in 3 doses	1 i.v. + 5 oral intake 1	IIb IIb	C C		*for <i>Staphylococcus aureus</i>

ESC İE klavuzu 2015

- MRSA için birinci tercih vankomisin
  - 30-60 mg/kg/gün 2-3 doza bölerek
  - $C_{min} \geq 20$ mg/L olmalı, $AUC/MİK > 400$ olmalı
- Alternatif tedavi seçenekleri
  - Daptomisin:
    - MSSA için veya vanko $MİK > 1$ mg/L olan MRSA'lar için vanko'dan daha etkin
    - En azından haftada bir CPK düzeyi ölç,
    - Bazı uzmanlar daptomisine kloksasilin veya fosfomisin eklenmesini öneriyorlar
  - TMP-SMX+klindamisin
    - haftada bir Böbrek fonksiyonu ve kotrimoksazol kan düzeyi ölçülmeli

MRSA enfeksiyonlarının tedavisinde kullanılan ajanlar

Table 1

Pharmacokinetic/pharmacodynamics profile of anti-infective agents for methicillin-resistant *Staphylococcus aureus*

Agent	MIC Breakpoint for <i>S aureus</i> ($\mu\text{g/mL}$)	PK-PD Indices Associated with Efficacy	Activity Against <i>S aureus</i>	% Protein Bound	Half-Life (h)	Excretion
Vancomycin	≤ 2	AUC/MIC	Bactericidal	50	5–11	80%–90% renal
Daptomycin	≤ 1	AUC/MIC	Bactericidal	90	8–9	89% renal, 6% feces
Ceftaroline	≤ 1	T > MIC	Bactericidal	20	2.7	88% renal, 6% feces
Dalbavancin	≤ 0.12	AUC/MIC	Bactericidal	93	346	33% renal, 20% feces
Oritavancin	≤ 0.12	AUC/MIC	Bactericidal	85	245	<5% renal, <1% feces
Telavancin	≤ 0.12	AUC/MIC	Bactericidal	90	6.6–9.6	76% renal, <1% feces
Tedizolid	≤ 0.5	AUC/MIC	Bacteriostatic	70–90	12	20% renal, 80% feces
Linezolid	≤ 4	AUC/MIC	Bacteriostatic	31	4–5	30% renal, 9% feces
Tigecycline	≤ 0.25	AUC/MIC	Bacteriostatic	71–89	42	33% renal, 59% feces

Vankomisin

- hVISA izolatlarının vanko ile tedavisi sonrası klinik sonuçlar (çalışmaların hepsinde olmasa bile çoğunda) daha kötü
- Vanko MİK'i ile MRSA enfeksiyonlarının sonucu arasındaki ilişkiyi araştıran 22 çalışmayı ele alan bir derlemeye göre vanko $MİK \geq 1,5$ mg/L ise mortalite ve tedavi başarısızlığı artıyor.
  - Bu özellikle bakteriyemide ve $MİK=2$ veya 2'nin üzerindeyse daha belirgin.
- Yüksek ama duyarlılık sınırı içinde olan Vanko MİK'inin gerçek anlamı tartışma konusu.
- IDSA MRSA tedavi klavuzu: Vanko $MİK \leq 2$ olan yani duyarlılık sınırının altındaki MRSA suşları için vanko tedavisinin devamı MİK'den ziyade klinik yanıtı bağlı olmalıdır.

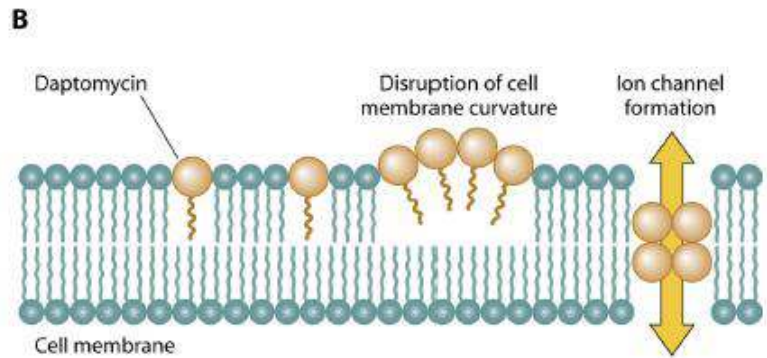
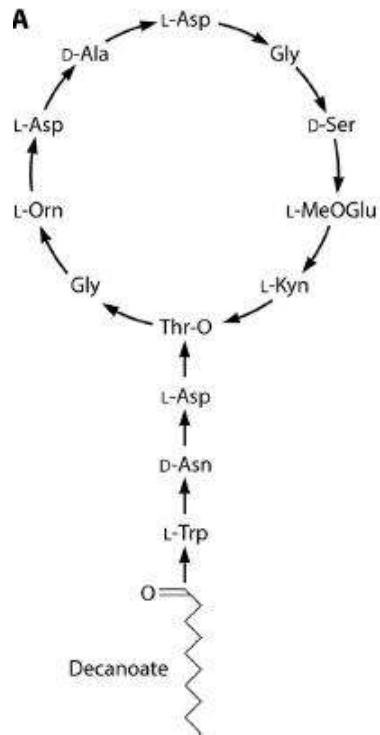
Vankomisin dozu, uygulanması ve takibi ile ilgili öneriler (IDSA klavuzu)

- Vankomisin dozu (Böbrek fonksiyonu normal): 15–20 mg/kg/doz 8–12 saatte bir (bir doz 2 g'ı geçmemeli)
- **Kliniği ciddi olan hastada 25–30 mg/kg yükleme dozu önerilir** (sepsis, menenjit, pnömoni veya infektif endokardit)
  - İnfüzyon zamanı 2 saat olabilir.
- Vankomisin serum vadi konsantrasyonu ölçümü vankomisin dozunu ayarlama da kullanılacak en doğru ve pratik yöntemdir.
  - Vadi konsantrasyonu ölçümü için 4. -5. doz öncesi kan alınmalıdır.
  - Vanko vadi konsantrasyonu 15–20 µg/mL olmalıdır.
- **Ciddi enfeksiyonlarda, böbrek fonk bozukluğu nda**, değişken dağılım hacmi olan hastalarda veya **morbid obez** hastalarda vankomisin vadi düzeylerinin takibi önerilir.
  - Bakteriyemi, infektif endokardit, osteomyelit, meninjit, pnömoni vs
- Yumuşak doku enfeksiyonlarının çoğu için hastanın böbrek fonksiyonu normal ve obez değilse klasik 2x1 gr doz yeterlidir

- Vanko MİK= 2 olan Staf aureus suşlarının Vankomisin ile tedavisindeki başarısızlık vankomisin doz ayarlaması iyi yapıldığında azalmaktadır.
- Vankomisinin etkili olması için AUC/MİK 400 ün üzerinde olmalıdır.
- Nefrotoksisite için kritik sınır eskiden belirlendiği gibi AUC >700 değil AUC>900dür.
- yeterli vankomisin serum düzeylerine erişmek için yükleme dozu verilmeli ve sonrasında kiloya göre doz belirlenmeli ve uygulanmalıdır.
- En iyisi serum vanko konsantrasyonlarını kullanarak Bayesian analizi yapmak böylece AUC kestirimi yapmaktır

Daptomisin

- Siklik lipopeptid bir antibiyotik. Büyük bir moleküldür.
- Kalsiyuma bağlanarak bakteri hücre membranına girer ve membran integrite ve fonksiyonunu bozar.
- **MRSA, hVISA, VISA ve VRSA dahil** Gram pozitif bakterilerin çoğuna karşı **hızlı konsantrasyon bağımlı** bakterisidal aktivitesi var.
- Duyarlı MİK ≤ 1 mg/L Direnç?
- Klinik örneklerden soyutlanan 10 000 S aureus kökeninde daptomisin MİK 2 veya üzerinde olanların oranı %0.04
- Daptomisin duyarlılık azalması vankomisine duyarlılığı azalan kökenlerde daha çok görülmekte

Daptomisin

FIG 1 Daptomycin structure (A) and interaction with the cytoplasmic membrane (B)

TABLE 1 Daptomycin MIC breakpoints established by the CLSI, FDA, and EUCAST

Organism	MIC breakpoint ($\mu\text{g/ml}$) established by ^a :					
	CLSI		FDA		EUCAST	
	S	R	S	R	S	R
<i>Staphylococcus</i>	≤ 1		≤ 1		≤ 1	> 1
<i>Enterococcus</i>	≤ 4		$\leq 4^b$			
Beta-hemolytic <i>Streptococcus</i>	≤ 1		≤ 1		≤ 1	> 1
Viridans group <i>Streptococcus</i> , excluding <i>S. pneumoniae</i>	≤ 1					
<i>Corynebacterium</i>	≤ 1					
<i>Lactobacillus</i>	≤ 4					

^a S, susceptible; R, resistant; CLSI, Clinical and Laboratory Standards Institute; FDA, Food and Drug Administration; EUCAST, European Committee on Antimicrobial Susceptibility Testing.

^b Due to the lack of clinical data, the FDA clinical breakpoint is approved for vancomycin-susceptible *E. faecalis* alone.

Daptomisin

- S aureus'ta daptomisin direnci kendisinin kullanımı sonucu seçici baskı sonucu oluşur, ama daptomisin kullanımı olmadan da oluşabilir.
- En çok mprF genindeki mutasyonlar dirence yola açar.
  - Fosfolipid sentezinde önemli bir membran proteindir, mutasyonla tekrar fonksiyon kazanır, negatif yüklü bakteriyel hücre membranında parsiyel nötralizasyon olur
- SAB veya endokarditi olgularını içine alan geniş çaplı bir klinik çalışmada hastaların %6sında daptomisin MİK'i 2 veya 2'nin üzerindeydi, mikrobiyolojik başarısızlık yaşandı
- Vankomisin MİK'i 1-2 arasında olan kökenlerin daha yüksek daptomisin MİK'ine sahip oldukları görüldü
  - Vanko MİK'i yüksekse daptomisin tedavisine erken geçilmelidir ve daptomisin MİK'ine dikkat edilmelidir

- Yüksek doz Daptomisin kullanımı: Laboratuvar verileri etkinliği artırdığı ve direnç gelişimini azalttığı yönünde ama
  - henüz daha klinik veriler yetersiz
- ESC klavuzu (MRSA endokarditi için):
  - Daptomisini İE'de kullanırken uygun dozlarda ve diğer antibiyotiklerle birlikte verilmesi gerekir
  - Daptomisin >10 mg/kg verilmelidir ve birçok otör **beta-laktamlar veya fosfomisinle kombine** verilmesini önermektedir

Daptomisine duyarlı olmayan S aureus kökenleri

- Staflarda ve enterokoklarda daptomisin duyarlılığı azalırken belli beta laktamlara duyarlılık artmaktadır (see saw-tahteravalli etkisi)

Daptomisine duyarlı olmayan kökenler için:

1. Daptomisine duyarlı olmayan S aureus'un etken olduğu deneysel endokardit modelinde **daptomisin+oksasilin** kombinasyonu vejetasyondaki bakteri yükünü tek başına daptomisine göre daha belirgin azaltmakta
2. Daptomisinin diğer beta laktamlarla kombinasyonu artmış in vitro ve in vivo aktivite gösterir
  - nafcillin, imipenem, amoxicillin-clavulanate, cefotaxime, and ceftaroline
  - Özellikle **seftarolin ve kloksasinle** yapılmış güzel çalışmalar var
  - Beta laktamlar membrandaki net pozitif basıncı azaltırlar yani negatif yük artar

Daptomisin+TMP-SMX

- TMP-SMX tek başına, ciddi MRSA enfeksiyonlarında vankomisin kadar etkin bulunmadı
- İn vitro endokardit modelinde daptomisin duyarlı ve dirençli MRSAya karşı dapto+TMP-SMX kombinasyonu bakterisidal bulunmuştur
- Önce vankomisine sonra daptomisin monoterapisine rağmen inatçı MRSA bakteriyemisi olan 20 hastada kurtarma tedavisinde kullanılmış ve başarı sağlanmıştır
  - Daptomisine dirençli olanlarda 6.5 gün duyarlı olanlarda 2,5 gün içinde kan kültürü negatifleşmiştir
- Daptomisin+fosfomisin

5. Kuşak sefalosporinler: Seftarolin

- ABD'de 2009-2013 döneminde KDI'larından toplanan 2013 MRSA kökeninin hiçbirinde seftaroline direnç görülmemiştir
  - %95,4'i duyarlı (MİK≤1mg/L)
  - %4,6 sı MİK=2 mg/L (CLSI'ya göre orta, EUCAST dirençli)
- **hVISA, VISA ve dapto dirençli S aureus kökenlerine** oldukça etkilidir, vanko MİK'i arttıkça seftarolininki düşer
- **MRSAYA bağlı TKP ve DYDElarında kullanım onayı almıştır**
- Zaman bağımlı öldürme, T>MİK >%50 olmalı
- Daptomisin MİK >2 olan hVISA ve VISA enfeksiyonlarına karşı yüksek doz daptomisinden daha iyidir (in vitro çalışma)
- MRSA endokarditi kurtarma tedavisinde etkin olduğunu bildiren klinik çalışmalar vardır
- Daptomisin+seftarolin kombinasyonu ümit verici

Seftobiprol

- Avrupa'da 2013'de **MRSA ilişkili TKP ve HKPde** onay aldı
- TK MRSA ve VRSAYA karşı bakterisidal aktivitesi vardır
- Hem MSSA hem de tüm major MRSA klonlarına (MIK $\leq$ 4)etkilidir
- 2 KDYDE klinik çalışmasında: 170 MRSA izolatu etken; vankomisine benzer sonuçlar alınmıştır
- MSSA pnömonisinde seftriaksona eşittir, MRSA pnömonisinde sistematik olarak çalışılmadı
- Seftabiprol ve diğer beta-laktamların GISA ve VRSAYA karşı vankomisinele sinerjistik oldukları gösterilmiştir
- Bir prostetik kapak endokarditinin kurtarma tedavisinde dapto+seftobiprol başarılı olmuş

Linezolid

BAKTERİ	MIC ⁹⁰ (µg/mL)	DUYARLI (%)
<i>Staphylococcus aureus</i>		
Methicillin-susceptible	2	100 ₋ *
Methicillin-resistant	1-2	99.8-100
Coagulase-negative staphylococci		
Oxacillin-susceptible	1	99.6-100
Oxacillin-resistant	1	98.3-98.4
β-Hemolytic streptococci	1	100
<i>Streptococcus pneumoniae</i>	1	100 ₋ *
Viridans group and other streptococci	1	99.8-100
Enterococci [†]	1-2	99.6-99.7

Linezolid direnç

- 23s ribozomal RNA'ya bağlanır
- Protein sentezi inhibitörüdür, bakteriostatiktir
- Çok yüksek oral biyoyararlanımı vardır
- Doku penetrasyonu iyidir, DYDE'leri için iyi bir seçenektir
- Onay aldığı endikasyonlar:
  - TKP (duyarlı Gram poz bakterilere bağlı)
  - HKP
  - Komplike DYDE
- MRSaya bağlı HKPde sekonder bakteriyemi bile olsa birincil alternatif ajan kabul edilir
- ZEPHYR çalışması MRSaya bağlı nozokomiyal pnömoni tedavisinde linezolidin vankomisine üstün olduğunu göstermiştir

Linezolid

- SA Bakteriyemi ve endokardit tedavisinde kullanımı önerilmiyor
  - Serum düzeyleri düşüktür
- Linezolide direnç nadirdir
  - Daha çok uzun süre kullanıldıktan sonra ortaya çıkıyor
  - 23S ribosomal RNA (rRNA) domain V'de mutasyon sonucu hedefte değişiklik olması
  - *cfr*(chloramphenicol-florfenicol rezistans) kazanarak rRNA metiltransferaz ifadesi
    - Linezolid-resistant *S. aureus* and *S. epidermidis* salgınlarında saptanmış bir direnç türüdür, tedizolid bunların çoğuna etkindir
- Menenjitte kullanımı öneriliyor

Lipoglikopeptidler

- Telavansin
- Dalbavansin
- Oritavansin

- **Telavansin:** MSSA, daptomisin dirençli olanlar dahil MRSA ve VISA kökenlerine karşı bakterisidaldir
  - MİK duyarlılık sınırı ≤ 1
  - 13 VRSA kökeninin telavancin MİK'leri 2-8 arasında çıkmış
  - **DYDE'leri ve nozokomiyal pnömonide onayı** var
  - MRSA bakteriyemi tedavisinde başarılı olduğunu gösteren 2 vaka serisi var
  - SAB ve sağ kalp İE'te standart tedavilerle karşılaştırmalı faz 3 çalışması sonuçlanmadı
  - **Renal yan etki insidansı %8.8**
- **Dalbavansin:** bir teikoplanin derivesidir
  - 250 saat gibi uzun bir yarı ömrü vardır, haftada bir kullanılır
  - MRSA, hVISA, VISA'ya karşı vankomisine kıyasla 8-16 kat daha potent aktivite gösterir
  - VRSAya aktivitesi yoktur
  - 2014de ABDde 2015de Avrupa birliğinde **DYDElarında** kullanım onayı aldı

Oritavansin

- Hızlı bakterisidal etkili geniş doku yayılımı olan bir antibiyotiktir
  - Makrofajlar içine de iyi geçer
- Yarı ömrü 8 gündür, **DYDE'lerinde** tek doz kullanım onayı almıştır
- Renal ya da hepatik yetmezlikte doz ayarlamasına gerek yok
- MRSA'ya aktivitesi çok iyidir, hVISA, VISA ve **VRSA** kökenlerine de etkilidir (VRE aktivitesi iyidir)
  - 9000 MRSA izolatının %95'i oritavansin ile inhibe olmuştur (MİK90=0,06 mg/L)
  - FDA onayı şu Gram poz bakteriler içindir: *S. aureus* (MRSA dahil), *S. pyogenes*, *S. agalactiae*, *S. dysgalactiae*, *S. anginosus group*, and *E. faecalis* (sadece vancomycin-duyarlı izolatlar)
- Komplike olmamış SAB'de (55 hasta) %85 mikrobiyolojik başarı

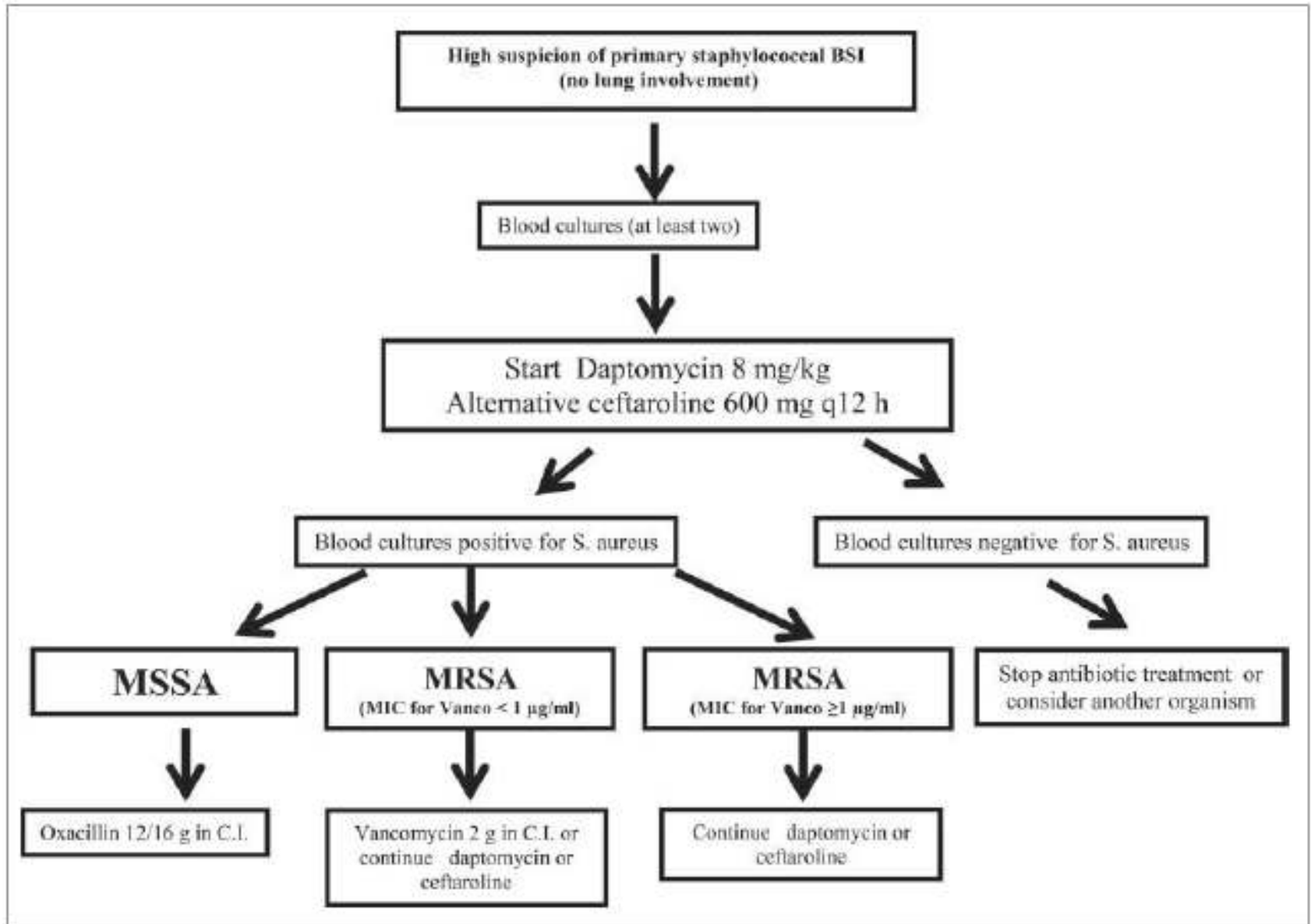
Mrsa bakteriyemi tedavisi sonuç

- **Vankomisin** uygun dozlamaya dikkat edilmek kaydıyla ilk tercih ab olmaya devam etmektedir
- **Daptomisin** ise biraz daha pahalı ama etkili bir alternatiftir
- Laboratuvar verileri **yüksek doz daptomisin** kullanımı, etkinlik ve direnç seçilimini azaltması açısından daha iyi diyor
  - Buna karşın klinik veriler henüz yetersizdir
- **Seftarolin**: Yüksek vanko MİK'i olan MRSA suşları veya önceki tedavilere yanıt vermeyen MRSA bakteriyemileri kurtarma tedavisinde kullanılabilir
  - Geniş spektrumlu olması dezavantaj

MRSA bakteriyemi tedavisi sonuç

- **Kombinasyonlar:** Özellikle kurtarma tedavilerinde
  - Vankomisin veya daptomisin'in bir beta laktam ajanla kombinasyonu veya
  - Daptomisin+TMP-SMX
  - Daptomisin+seftarolin kombinasyonunu irdeleyen bir in vitro model çalışmasına göre tek kullanıma üstün olsa bile 4 gün kombine kullanımdan sonra herhangi biri kesilerek devam edilirse etkinlik değişmiyor
    - Daptomisine dirençli 2 MRSA kökeninde yapılmış
- Telavansin ve oritavansin

Stafilokokal KDi ampirik tedavi algoritması

MRSA pnömonisi

- TK pnömonide aşağıdakilerden 3'ü varsa kültürler çıkıncaya kadar ampirik tedavide MRSA kapsanmalıdır
  - Yoğun bakıma yatış ihtiyacı
  - nekrotizan ya da kaviter infiltratlar
  - Ampiyem
- HK-MRSA veya TK-MRSA pneumoni'de enfeksiyonun yaygınlığına göre 7-21 gün süreyle
  - IV vankomisin(A-II) veya
  - Linezolid 600 mg PO/IV twice daily (A-II) veya
  - Klindamisin 600 mg PO/IV three times daily (B-III)

Enterokoklar

- Enterokoklar insan ve hayvanların gastrointestinal sistemlerinin üyeleridir
- Dış ortama dayanıklıdırlar
- Hastane gereç malzemeleriyle veya sağlık personelinin elleriyle taşınarak **nozokomiyal salgınlara** neden olur.
- Klinik örneklerden daha çok E faecalis daha az oranda ise E faecium izole edilir.

Enterokokların sık yol açtığı enfeksiyonlar

- 1. sırada ÜSi'dur.
  - Tüm üriner sistem enfeksiyonlarının %10undan
  - Hastane kökenli ÜSi'lerin ise %16sından sorumlu
- 2. sırada intraabdominal ve pelvik enfeksiyonlar
- 3. sırada endokardit
  - Doğal kapak endokarditlerinin %20sinin
  - Prostetik kapak endokarditlerinin ise %6-7sinin nedeni
- ABD'de enterokoklar **kateter ilişkili KDi** etkenleri arasında 2. sırada yer alırlar.

Enterokoklar ve hastane enfeksiyonu

- ABD'de hastane enfeksiyonları etkenleri arasında stafilokoklardan sonra 2. en sık izole edilen bakteri
- Hastane enfeksiyonlarından izole edilme sıklığında artış var
- Birçok hastane enfeksiyonunda etken olarak 2. veya 3. sırada yer almaktadır
  - Hastane kökenli üriner sistem enfeksiyonu
  - Yara enfeksiyonu (çoğunluğu cerrahi, dekübit ve yanık yara
  - **Kan akımı enfeksiyonu**
- Enterokoklar hematolojik kanser veya kök hücre nakli hastalarında **bakteriyemi** etkenleri arasında 3. sırada yer alır ve KİT hastalarının %12sini etkiler
  - Bu hastalarda E faecalisden E faeciuma doğru bir kayış

Enterokok Tedavisinde Sorunlar

- Direnç ve tedavide sorunlar:
  - Ampisilin direnci
  - Vankomisin direnci
  - Yüksek düzey AG direnci
- Endokardit tedavisi sorunlu
  - Endokardite en çok E faecalis neden olur (%95)

- 10 civarında olan E faecalis/E faecium oranı son yıllarda değişme eğiliminde
- ABDdeki hastanelerde
  - 90lı yılların ortalarında E faecalis predominant iken
  - 2008 yılında E faecalis/E faecium oranı 1.5/1 olmuştur
  - Amerikan hastanelerinden izole edilen **E faecium** suşlarında
    - Ampisiline direnç %90
    - Vankomisine direnç %80,
  - E faecalis suşlarında
    - Ampisilin direnci %1-4'tür. (ABD'de %4). Bazı bölgelerde en çok %25e kadar çıkar.
    - Vanko direnci nadirdir

VRE

- ABD'de: Vankomisine direnç ilk olarak hastanelerde ortaya çıkmıştır ve halen de VRElerin büyük çoğunluğu hastanelerden izole edilmektedir
- Barsakları VRE ile kolonize hastaların büyük bir kısmı uzunca bir süre (>1 yıl) kolonize kalırlar, antibiyotik duyarlı suşlara göre bunların enfeksiyon geliştirme ihtimalleri daha fazladır
- VRE kolonizasyonu ve barsakta devamı ile ilgili faktörler
  - Uzamış yatış
  - Uzun süre antibiyotik tedavisi alma
  - Uzun süreli bakım servislerinde, cerrahi servisleri veya yoğun bakımda yatma
  - Organ tx
  - Böbrek yetm ve/veya diyabet
  - Yüksek APACHE skoru
  - VRE ile kolonize ya da infekte hastalara fiziksel olarak yakın bulunma

VRE

- VRE dış ortam koşullarına ve belli dezenfektanlara dirençlidir.
- Sağlık çalışanları hastadan hastaya bulaşmada önemlidir.
- Enfeksiyon kontrol önlemleri bulaşmayı önlemede önemlidir
- İki metaanalize göre VRE enfeksiyonu ölüm riskini artırmaktadır

Avrupa'da VRE

- Avrupa'da VRE yatan hastalardan çok hayvanlardan ve sağlıklı kişilerden izole edilmektedir.
  - Hayvanlarda avoparcin kullanımı
- Avrupa'da VRE prevalansında bölgesel farklılıklar vardır. Klinik örneklerden izole edilen **E faecium izolatları arasında VRE oranı**
  - Yunanistan, Portekiz ve İngiltere'de en yüksektir (%10-30)
  - İskandinav ülkeleri ve Hollandada <%1
  - Agresif infeksiyon kontrol politikalarına bağlı olabilir
- Ama yine de Avrupa'da ABD'ye göre oran daha düşüktür
  - Nedeni tam bilinmiyor
  - ABD'de insanlarda antibiyotik kullanımı daha çoktur

VRE epidemiyoloji

- Asya, ABD hastanelerine benziyor
- VRE'lerin genetik analizi şunu gösteriyor:
  - Belli klonlar diğerlerinden üstün, hastanede ortaya çıktıktan sonra yayılma kapasitelerine sahip
  - Bunlarda önce ampisilin direnci görülüyor sonra vankomisin direnç genlerini kazanıyorlar

Dünyada VRE

Table 2 Surveillance of vancomycin-resistant enterococci around the world

Species	Percent of <i>Enterococcus</i> isolates resistant to vancomycin by region (no of isolates)					
	Europe ⁸ 2013	US ¹¹ 2009–2010	Worldwide ¹¹⁵ 2007–2012	Canada ⁵⁰ 2007–2011	Asia-Pacific ¹¹⁸ 2007–2008	Latin America ¹¹⁸ 2007–2008
<i>E. faecium</i>	8.8 (729)	79.4 (2,572)	–	22.4 (60)	14.1 (270)	48.1 (54)
<i>E. faecalis</i>	1.0 (126)	8.5 (444)	10.3 (27)	0.1 (1)	0.01 (440)	3.1 (195)
All enterococci	4.0 (855)	35.5 (3,016)	–	6.0 (61)	11.9 (710)	12.9 (249)

Note: Adapted by permission of Oxford University Press from Cattoir V, Leclercq R. Twenty-five years of shared life with vancomycin-resistant enterococci: is it time to divorce? *J Antimicrob Chemother.* 2013;68(4):731–742.¹⁴

Abbreviations: VRE, vancomycin-resistant *Enterococcus*; US, United States.

Ülkemizde VRE

Dirençli patojen	Birim sayısı	Etken sayısı	Dirençli etken sayısı	Ağırlıklı genel ortalama		%10	%25	%50	%75	%90
Türkiye geneli										
VRE (2013)		2906	617	21,23		0	2,93	16,2	38,3	53,6
VRE (2015)	399 (93)	2909	408	14.03		0	0	8	20,5	30

- Hastanemizde 2016'da VRE oranı 2/35 (%5,7)

1.1.
SAĞLIK BAKANLIĞI
Türkiye Halk Sağlığı Kurumu
Mikrobiyoloji Referans Laboratuvarları Birim Başkanlığı

ULUSAL
HASTANE ENFEKSİYONLARI
SÜRVEYANS AĞI
ÖZET RAPORU
2015

Tedavi

- Enterokoklar intrinsik olarak birçok antibiyotiğe dirençlidir ya da tolerandır, aynı zamanda direnç kazanma potansiyelleri de yüksektir
- Birçok enterokok beta laktamlara tolerans gösterir (beta laktamlara rölatif direnç)
  - Bu yüzden endokarditte tek başlarına kullanılırlarsa bakterisidal etki oluşmaz ve başarısızlık olur
- Hücre duvarı etkin ajan (beta laktam veya GP)+ aminoglikozid:
  - Sinerjiktir, bu kombinasyon artık bakterisidaldir
  - Tedavi başarı oranını arttırır
- E faecalis ve faecium tedavileri farklılık gösterir
  - Ampisilin ve vankomisine direnç E faecaliste nadirdir
  - E faeciumda ise bu antibiyotiklere direnç çok daha sık görülür
  - Vankomisin dirençli E faecalis kökenleri genellikle ampisiline duyarlıdır

Tedavi

- En aktif olanları aminopenisilinler (ampisilin ve amoksisilin) ve üreidopenisilinlerdir (piperasilin)
- Bunları pen G ve imipenem izler
- E faecium ampisilin $MİK \leq 64$ ise yüksek doz ampisilin tedavisi etkilidir
- Sinerjistik etki için önerilen aminoglikozidler sadece gentamisin ve streptomisindir
- Hem gentamisin hem de streptomisine YDD varsa sinerjistik etki kaybolur
  - YDD'den AG modifiye edici enzimler sorumludur
- Yüksek düzey aminoglikozid direnci son 30 yıl boyunca artmaktadır. Avrupa rakamları şöyledir:
  - E faecalis'de %5->50
  - E faecium'da %25->50

AMPİSİLİN VE GLİKOPEPTİDLERE DUYARLI ENTEROKOKLARDA TEDAVİ

HASTALIK	ÖNERİLEN REJİM	DOZ VE SÜRE (BÖBREK VE KARACİĞER FONKSİYONLARI NORMAL)
Bakteriyemi (Endovasküler değil)	Ampicillin ^b <i>veya</i>	9-12 g daily IV in divided doses q4-6h for 14 days ^c
	Penicillin G <i>veya</i>	18-30 million units IV daily divided q4-6h for 14 days ^c
	Vancomycin	30 mg/kg daily IV in divided doses for 14 days ^c
Meningit ^d	Ampicillin ^e <i>veya</i>	2 g q4h IV for 14 days
	Penicillin G ^e <i>artı</i>	4 million units q4h IV for 14 days
	Gentamicin <i>veya</i>	2 mg/kg loading dose, followed by 1.7 mg/kg IV q8h
	Streptomycin	7.5 mg/kg body weight q12h (evaluation of drug levels is strongly recommended) for 14 days
Üriner sistem enfeksiyonu	Nitrofurantoin	100 mg PO q6h for 5 days
	Fosfomicin	3 g PO (single dose)
	Amoxicillin ^f	875 mg-1 g PO q12h for 5 days

Table 18 Antibiotic treatment of infective endocarditis due to *Enterococcus* spp.

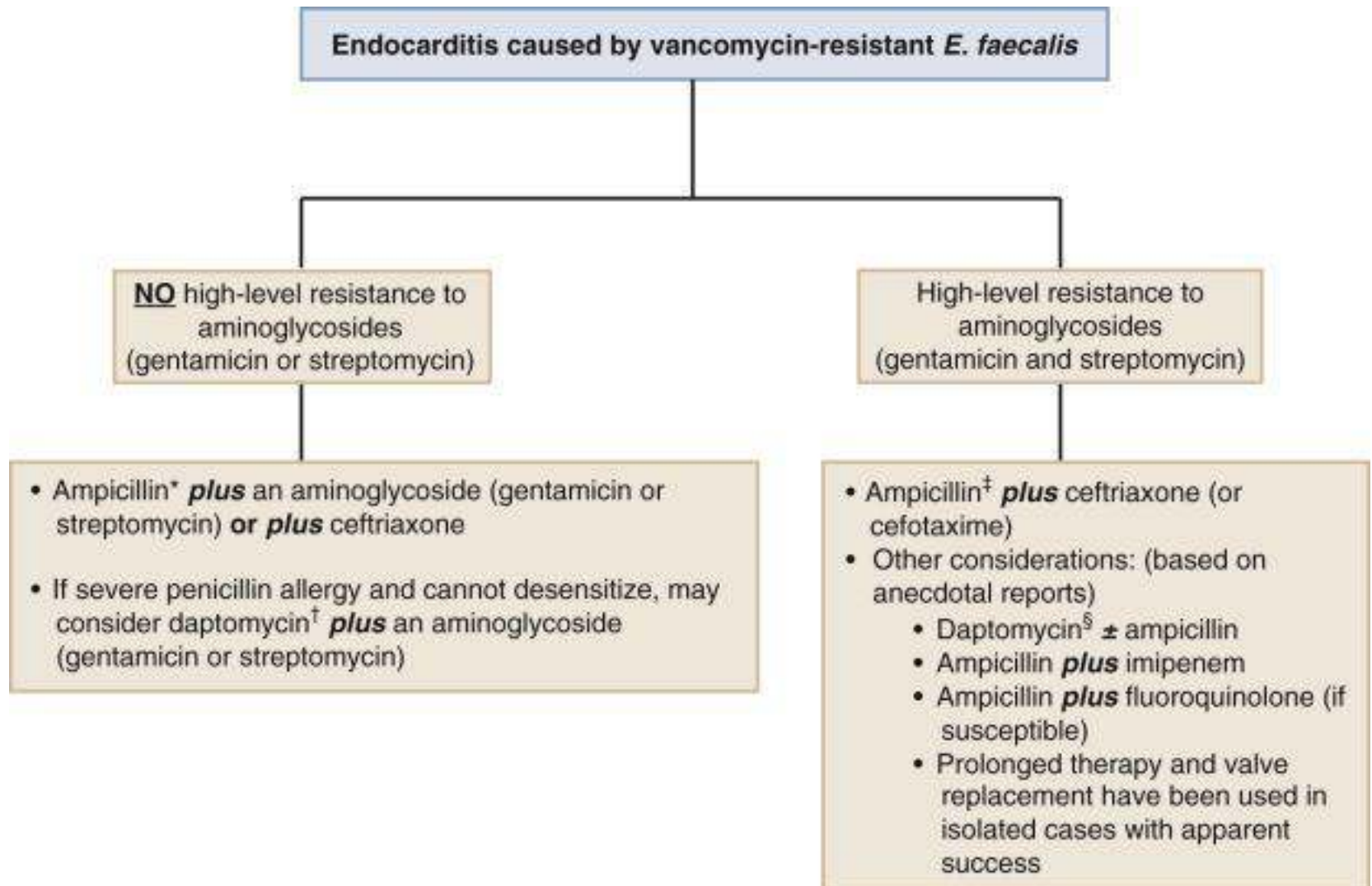
Antibiotic	Dosage and route	Duration, weeks	Class ^e	Level ^h	Ref. ⁱ	Comments
Beta-lactam and gentamicin-susceptible strains (for resistant isolates see ^{a,b,c})						
Amoxicillin* with Gentamicin ^d	200 mg/kg/day i.v. in 4–6 doses	4–6	I	B	6,8, 129, 135, 136, 186	6-week therapy recommended for patients with >3 months symptoms or PVE
	3 mg/kg/day i.v. or i.m. in 1 dose	2–6**	I	B		
Paediatric doses:^e Ampicillin 300 mg/kg/day i.v. in 4–6 equally divided doses Gentamicin 3 mg/kg/day i.v. or i.m. in 3 equally divided doses						
Ampicillin with Ceftriaxone	200 mg/kg/day i.v. in 4–6 doses	6	I	B	183– 185	This combination is active against <i>Enterococcus faecalis</i> strains with and without HLAR, being the combination of choice in patients with HLAR <i>E. faecalis</i> endocarditis.
	4 g/day i.v. or i.m. in 2 doses	6	I	B		
Paediatric doses:^e Amoxicillin as above Ceftriaxone 100 mg/kg/12 h i.v. or i.m.						
Vancomycin ^f with Gentamicin ^d	30 mg/kg/day i.v. in 2 doses	6	I	C		
	3 mg/kg/day i.v. or i.m. in 1 dose	6	I	C		
Paediatric doses:^e Vancomycin 40 mg/kg/day i.v. in 2–3 equally divided doses. Gentamicin as above						
		This combination is not active against <i>E. faecium</i>				

Sefalosporinler

- Sefalosporinlerin tüm enterokoklara zayıf aktivitesi vardır
- Aglere YDD gösteren E faecalis suşlarına karşı Ampisilin+ seftiakson (veya sefotaksim) önerilir.
- Ampisilin PBP 4 ve 5i kapatırken PBP2 ve 3'ü etkilemez ama seftriakson PBP2 ve 3ü kapatarak sinerjistik etki sağlar
- Yeni sefalosporinler seftarolin ve seftobiprolün aminopenisilin duyarlı E faecalis izolatlarına aktivitesi ve AG'lerle sinerjistik aktivitesi vardır

Vankomisin dirençli *E. faecalis* ile gelişen endokarditte tedavi seçenekleri

Vankomisine dirençli *E. faecium* enfeksiyonlarında tedavi

Preferences for vancomycin-resistant *E. faecium* infections

Nonendocarditis

Endocarditis

- Linezolid^a
- Q/D^a
- HD ampicillin^{b,c} ± an aminoglycoside^d
- Daptomycin^e ± an aminoglycoside^d or other active agent^f
- Tigecycline^g
- Nitrofurantoin^h
- Fosfomycin^h

- HD ampicillin^b + an aminoglycoside^d
- Daptomycin^e **with at least one** of an aminoglycoside^d or another agent^f
- Q/Dⁱ ± HD ampicillin^b **or** doxycycline with rifampin^j
- Linezolid^{l,k} ± another active agent
- HD ampicillin^b **plus** imipenem^l

- Yüksek doz ampisilin (günde 30 g'a kadar) $MIC \leq 64$ ise düşünülebilir, ama AHA klavuzunda yok ve güvenliği henüz belli değil
- Yüksek doz daptomisin 8-12 mg/kg
- Ampisilin tedavisiyle yüksek idrar konsantrasyonlarına ulaşıldığı için $MIC \geq 128$ olan bakterilerle olan alt üriner sistem enfeksiyonlarında bile kullanılabilir

Glikopeptidler

- Vankomisin veya teikoplanin beta laktam dirençli enterokokların tedavisinde kullanılmakta, VRE'lerin tedavisinde kullanılmıyor
  - Vankomisin direnç sınırı MİK >4 mg/L
  - Teikoplanin MİK'i ≤4 mg/L ise vankomisin yerine günde tek doz 10 mg/kg teikoplanin tercih edilebilir
- Enterokoklar arasında 9 tip glikopeptid direnci saptanmıştır
  - Van A, B,C,D,E,G,L,M,N
  - Ortak nokta glikopeptidlere afinitesi azalmış olan peptidoglikan prekürsörlerinin (D-Ala-D-Ala) üretimidir
    - D-Ala-D-Laktat üreten direnç tipleri Van A,B,D,M
  - Daha çok Van A direnci görülür
  - Van A direnci hem vankomisin hem teikoplanine dirence neden olur
  - Van B varsa teikoplanine duyarlılık vardır

Daptomisin

- Aslında VRE için veya E faecium suşları için onayı yoktur
- İn vitro enterokoklara karşı hızlı konsantrasyon bağımlı öldürme etkisi vardır ama
  - Albumine yüksek oranda bağlanır
  - Enterokokların stafilokoklara göre daptomisin MİKleri ve sınır MİK değerleri daha yüksektir
- Daptomisin MDR enterokoklar ve VRE tedavisinde başarılıdır
  - VRE bakteriyemilerinde kurtarma tedavisinde başarı oranı %50-59
  - VRE bakteriyemisinde birinci seçenek kullanıldığında %87-93
  - VRE'ye bağlı ÜSİ'de %80in üzerinde başarı

- Yüksek dozda (8-12 mg/kg) kullanım veya kombine kullanım
  - 30 hastalık bir çalışmaya göre daptomisin ≥ 6 mg/kg verildiğinde klinik sonuçlar daha iyi
  - Yüksek doz daptomisin alan 173'ü kan kültürü pozitif yani KDi olan hasta, mortalite %24
- Daptomisinli kombinasyonlar inatçı enterokokal enfeksiyonların tedavisinde kullanılmaktadır.

Daptomisin

- Halen seyrek olmasına rağmen enterokoklarda daptomisine direnç (> 4 mg/L) görülmektedir
  - Uzamış tedavi sırasında direnç gelişen olgular vardır
  - Daha önce daptomisinle karşılaşmamış hastalarda da
- *S aureus*'ta daptomisin direnci MprF geninde mutasyon sonucu oluşur, enterokoklarda bundan farklıdır ve tam anlaşılamamıştır
  - Direnç genlerinin anaeroblardan geçtiği düşünülüyor
- Global surveyans verilerine göre enterokoklarda daptomisin direnci $< \%1$
  - New Yorkta bir hastanede VREler arasında $\%15$

Linezolid

- FDA bakteriyemiler dahil VRE enfeksiyonlarının tedavisi için onay vermiştir
- Bakteriyostatiktir, 23s rRNA'ya bağlanır, peptid zincirlerinin oluşumunu ve uzamasını engeller
- Oral biyoyararlanımı %100'e yakın
- AUC/MİK 80-120 arasında olmalı
- Onay aldıktan sonra VRE enfeksiyonları tedavisinde ilk seçenek olarak yaygın şekilde kullanılmıştır
  - Klinik başarı oranı enfeksiyon yerine göre değişmek üzere %50-80 arasında
  - Bakteriyemi veya kaynağı bilinmeyen enfeksiyonlarda yanıt oranı biraz daha düşüktür

Linezolid

- Vanko dirençli E faeciuma bağlı IE’te kullanım: Bu konuda daha çok vaka serileri var.
  - Kür oranı Birmingham’ın çalışmasında %77
- AHA/IDSA IE klavuzunda beta-laktamlara, glikopeptidlere ve aminoglikozidlere dirençli E faecium kökenlerine bağlı IE olgularında linezolid veya daptomisin kullanımı öneriliyor
- Bazı yazarlar linezolidi IE’te beta-laktam+AG kombinasyonu, yüksek doz daptomisin veya daptomisinin diğer ajanlarla kombinasyonu kullanılmadığında öneriyor
- Linezolid enterokok menenjitisi tedavisinde başarı ile kullanılmaktadır

Table 15. Therapy for Endocarditis Involving a Native or Prosthetic Valve or Other Prosthetic Material Resulting From *Enterococcus* Species Caused by Strains Resistant to Penicillin, Aminoglycosides, and Vancomycin

Regimen	Dose* and Route	Duration, wk	Strength of Recommendation	Comments
Linezolid Or Daptomycin	600 mg IV or orally every 12 h 10–12 mg/kg per dose	>6 >6	<i>Class IIb; Level of Evidence C</i> <i>Class IIb; Level of Evidence C</i>	Linezolid use may be associated with potentially severe bone marrow suppression, neuropathy, and numerous drug interactions. Patients with IE caused by these strains should be treated by a care team including specialists in infectious diseases, cardiology, cardiac surgery, clinical pharmacy, and, in children, pediatrics. Cardiac valve replacement may be necessary for cure.

Linezolid direnç

- $MiK \leq 2$ ise duyarlı, $MiK \geq 8$ mg/L ise dirençli. Linezolide direnç artmakta ancak yavaş gelişmektedir, önemli bir sorun değildir
  - Tedavi sırasında direnç gelişebilir
  - ABD’de 2012de hastaneden izole edilen enterokokların %99,5’i linezolide duyarlıdır
  - rRNA’yı kodlayan DNA’da mutasyon sonucu direnç gelişir

VRE bakteriyemisinde daptomisin mi linezolid mi

- VRE bakteriyemilerinde linezolid alan hastalarda daptomisine göre sağkalım biraz daha iyi görünmekte ama istatistiksel olarak kanıtlandığı bir çalışma yok
- Metaanalizler var:
  - 1. metaanaliz: iki ajan arasında klinik ve mikrobiyolojik kür açısından fark yok
    - Hayatta kalım açısından linezolid lehine iyilik görülsede $p=0.054$
  - 2. metaanaliz: 30 gün mortalite oranları karşılaştırılmıştır, daptomisinin linezolide göre önemli düzeyde OR'sinin yüksek olduğu saptandı
    - Yani daptomisin alanlarda mortalite daha yüksek

Review

Similar efficacy and safety of daptomycin versus linezolid for treatment of vancomycin-resistant enterococcal bloodstream infections: a meta-analysis

Ming Zhao ^{a,*}, Liang Liang ^a, Liwei Ji ^a, Di Chen ^a, Yatong Zhang ^a, Yuanchao Zhu ^a,
Khilna Patel ^b

^a Department of Pharmacy, Beijing Hospital, National Center of Gerontology, No. 1 Dahua Road, Dong Dan, Beijing 100730, China

^b Department of Pharmacy, New York Presbyterian Hospital, Columbia University Medical Center, New York, NY, USA

- 2016'da Zhao ve ark'nın yayınladıkları bu metaanalize göre VRE bakteriyemi tedavisinde **linik kür, mikrobiyolojik kür, relaps oranı ve total kaba mortalite açısından** linezolid ve daptomisinle tedavi edilen gruplar arasında **fark bulunamadı**

Türkiye’de VRE duyarlılık çalışmaları

- Türkiye’de hakim olan Van A geni
- Gözalan’ın çalışmasında 55 VRE izolatu
  - VREfm isolatlarının tümünde penicillin G, ampisilin direnci ve yüksek düzey gentamisin direnci var
  - Tüm isolatlar Q/D ve linezolide duyarlı
- Aktaş’ın çalışmasında VRE’lerin tümü rektal sürüntüden
  - 118 VRE ve 111 MRSA olmak üzere toplam 229 suş çalışılmış
  - VRE suşlarının ikisi linezolide dirençli, daptomisin tüm MRSA ve VRE’ye etkili

Tablo I. VRE ve MRSA Suşlarına Karşı Daptomisin In Vitro Duyarlılık Sonuçları

Suşlar (Sayı)	MİK (µg/ml)			Duyarlılık (%)
	MİK ₅₀	MİK ₉₀	MİK aralığı	
VRE (118)	1	2	0.125-2	100
MRSA (111)	0.12	0.5	≤ 0.032-1	100

Tigesiklin

- FDA tarafından Vanko duyarlı E faecalis dahil duyarlı bakterilerin neden olduğu enfeksiyonların tedavisinde onay almıştır
  - KDYDE'leri ve
  - İntraabdominal
- Tigesiklin
  - bakteriostatiktir
  - VRE dahil MDR patojenlere aktivitesi vardır
- Serum düzeyi düşük olduğu için bakteriyemilerde kullanımı önerilmiyor
- Daptomisin+tigesiklin: 3 İE vakasında başarılı

- Q/D:
  - Sadece E faecium kökenlerine etkilidir
  - VRE Bakteriyemisinde kullanılır
  - Ama yan etkileri çoktur (inatçı kas ağrısı) ve ülkemizde yok
- Kloramfenikol:
  - VRE bakteriyemilerinde kullanıldığında
    - hastaların %61inde tam ya da parsiyel klinik yanıt
    - %79unda kesin ya da olası mikrobiyolojik yanıt
  - MDR enterokoklarda son çare
- Kinolonlar (başta siprofloksasin ve moksifloksasin)
  - Kombinasyon tedavilerinin bir parçası
  - Monoterapi olarak kullanımını direnç neden olur
  - Uzun süreli supresif tedavide etken kinolon duyarlı ise amoksisilinle kombine

Kombinasyon tedavileri

- Daha çok daptomisin'in diğer antibiyotiklerle kombinasyonu denenmekte
  - Beta laktamlar, fosfomisin ve tigesiklin
- İn vitro deneylerde daptomisin'in sinerjik olduğu gösterilen beta laktamlar
  - Ampisilin
  - Seftarolin, Seftobiprol
  - Seftriakson
  - Sinerji beta laktamlara direnç varlığında bile olmaktadır

Daptomisin+beta-laktamlar

- S aureus'takine benzer şekilde beta laktam varlığında daptomisinin bağlanması artmaktadır
- Daptomisin+ampisilin
  - Literatürde bakteriyemi/endokarditte başarılı olduğuna dair 2 vaka raporu var
- Daptomisin+seftarolin
  - Bu kombinasyon diğer tedavilere yanıt vermeyen E faecalis endokarditi olan 63 yaşında erkek bir hastaya verilmiş 6 hafta sonunda kür sağlanmıştır
- Daptomisin+seftriakson kombinasyonu
  - İn vitro başarısına rağmen kullanıldığı bir endokardit vakasında başarılı olmamıştır

- Daptomisin+fosfomisin
  - İn vitro sinerjiktir
  - İv fosfomisin ABDde ve Türkiye’de yok
- Daptomisin+tigesiklin
  - Literatürde en çok yazısı olan kombinasyon
  - 62 yaşında ampisillin, chloramphenicol, linezolid, vancomycin, quinupristin/dalfopristine dirençli ve YDAD’li bir E. faecium kökenininin neden olduğu bir İE vakası dapto+tigesiklin ile başarılı şekilde tedavi edilmiştir
  - Bir diğeri yine bir bakteriyemi/endokardit (linezolid ve vankomisine dirençli enterokok) vakası
  - BOS’ta linezolid dirençli VRE üreyen bir çocuk. Burda dapto hem iv hem de intraventriküler verilmiştir

Yeni ajanlar

Tedizolid

- Yeni oksazolidinon, etki mekanizması linezolid gibidir
- Linezolidde göre hedef bölgeye afinitesi daha iyidir, hedef değişikliğine bağlı linezolid direnci durumunda bile etkinliğini korur
- MRSA ve VRE dahil birçok gram poz mo'ya aktivite gösterir
  - Linezolidde göre daha potenttir yani MİK değerleri 1-2 dilüsyon daha düşüktür
  - Cfr mutasyonu olanlara etkilidir ama diğer linezolid dirençli olanlara etkili değildir
- Oral biyoyararlanımı %90ın üzerinde
- Sistemik VRE enfeksiyonlarında kullanımı ile klinik veri yoktur
- **DYDElarında FDA onayı** vardır
- Mitokondriyal protein sentezinin bozucu etkisi çok daha az yan etkileri linezolidten daha az

Telavansin

- İlk lipoglikopeptid antibiyotik ve vankomisinin semisentetik derivesidir
- Belli Gram poz mo'larda vanko duyarlılığı azalsa bile telavansin etki gösterebilir
  - Vanko duyarlı enterokoklara karşı da etkisi iyidir
- **Van A direnci varsa etkisizdir** ama van B fenotipi olanlara etkilidir
- **KDYDE'lerinde ve pnömonide** (VIP ve hastane kaynaklı) onay aldı
- Günde 1 kez kullanılabilir
- Vanko'dan daha çok nefrotoksik etkisi vardır
- Sistemik VRE enfeksiyonlarındaki rolü minimaldir

Dalbavansin

- Semisentetik lipoglikopeptid, 2013de DYDE'lerinde onay almıştır
- Yarı ömrü uzun olduğu için **haftada bir** uygulanabilir
- Telavansine benzer şekilde vanko duyarlı enterokoklara etkinliği iyidir, sadece van B fenotipine etkilidir
- Gram pozitif bakterilerin etken olduğu KDİlerinde kullanımı değerlendirilmiş
  - etkinliği %87 bulunmuş,(vanko etkinliği %50)
  - Enterokoklar etkenlerin %10unu oluşturmaktaydı
- Telavansine benzer şekilde VRE kan dolaşımı enfeksiyonlarında kullanımı sınırlıdır

Oritavansin

- En yeni lipoglikopeptiddir, **DYDE**'lerinde kullanım onayı vardır
- Van A fenotipinde olanlar dahil vanko duyarlı ve dirençli enterokoklara etkili bir moleküldür
- İn vitro olarak 101'i VRE olmak üzere 866 gram poz izolatin hepsini inhibe etmiştir
- Yarı ömrü uzundur, tek doz kullanılabilir
  - Bakteriyemide doz rejimi belirlenmemiştir

- VRE bakteriyemi riski şöyle azaltılabilir
  - Kaynağın uygun şekilde uzaklaştırılması
  - Doğru ve etkin enfeksiyon kontrolü
  - Uygun rasyonel antibiyotik kullanımı
- VRE bakteriyemilerinin tedavisinde birinci seçenek ajanlara (Daptomisin ve linezolid) direnç varsa veya klinik başarısızlık varsa
  - Yeni onaylanan ajanlar (VRE için en etkili olanlar tedizolid ve oritavansindir) veya
  - Daptomisinli kombinasyon rejimleri

Yoğun bakım hastalarında önerilen dozlar ve uygulama şekilleri

Table 2. suggested dosages of the most common antimicrobials used for the treatment of BSIs in critically ill patients.

Antimicrobial	Dose
Ceftazidime	15 mg/kg loading dose, then 6-8 g every 24 h c.i.
Cefepime	15 mg/kg loading dose, then 2 g every 8 h c.i.
Piperacillin/tazobactam	4.5 g (loading dose), then 18 g every 24 h c.i.
Meropenem	1-2 g every 8 h e.i.
Ertapenem	1 g every 12 h
Amikacin	25-30 mg/kg every 24 h
Gentamicin	7 mg/kg every 24 h
Vancomycin	1 g loading dose, then 30 mg/kg every 24 h c.i.
Daptomycin	8-10 mg/kg every 24 h
Tigecycline	100-200 mg (loading dose), then 50-100 mg every 12 h
Colistin	9 MU loading dose, 4.5 MU every 12 h
Rifampin/Fosfomycin	600-900 mg every 24 h/4-6 g every 6 h c.i.
Caspofungin	70 mg, then 50 mg every 24 h
Anidulafungin	200 mg, then 100 mg every 24 h
Micafungin	100 mg every 24 h

Notes. c.i.: continuous infusion
e.i.: extended infusion (6-8 hours)

Tablo 3. Enterokok antibiyogramı

Grup	Antibiyotik	Disk içeriği	Disk difüzyon zon çapı (mm)			MİK (µg/mL)		
			Duyarlı	Orta duyarlı	Dirençli	Duyarlı	Orta duyarlı	Dirençli
A	Penisilin	10 U	≥ 15		≤ 14	≤ 8		≥ 16
A	Ampisilin	10 µg	≥ 17		≤ 16	≤ 8		≥ 16
B	Vankomisin	30 µg	≥ 17	15-16	≤ 14	≤ 4	8-16	≥ 32
B	Teikoplanin	30 µg	≥ 14	11-13	≤ 10	≤ 8	16	≥ 32
B	Daptomisin	-	-	-	-	≤ 4	-	-
B	Linezolid	30 µg	≥ 23	21-22	≤ 20	≤ 2	4	≥ 8
B	Kinupristin -dalfopristin	15 µg	≥ 19	16-18	≤ 15	≤ 1	2	≥ 4
U (İdrar)	Tetrasiklin	30 µg	≥ 19	15-18	≤ 14	≤ 4	8	≥ 16
	Siprofloksasin	5 µg	≥ 21	16-20	≤ 15	≤ 1	2	≥ 4
	Nitrofurantoin	300 µg	≥ 17	15-16	≤ 14	≤ 32	64	≥ 128

MİK: Minimum inhibitör konsantrasyonu.